

Vzpomínky našich pamětníků (13.)

Bohumil Kučera (nar. 1948), Dolní Roveň

Další díl vzpomínek našich pamětníků patří zatím tomu nejmladšímu z nich. Bohumil Kučera byl vynikajícím fotbalistou Sokola Roveň, dodnes vévodí oddílovým statistikám v počtu vstřelených gólů. Pro zajímavost nahlédněte do statistiky uzavřené k 31.12.2013 :

Pořadí nejlepších hráčů po podzimu sezóny

2013 – 2014, tj. za 43,5 roků

	zápasy	branky	přhrávky
1.Motyčka L.	949	180	311
2.Kučera B.	748	575	281
3.Štěnička P.	633	259	117
4.Melc V.	632	275	172
5.Shejbal Jar.	535	26	43

Již jen letmý pohled prozrazuje, že Bohumil Kučera nastřílel do sítě soupeřů neuvěřitelných 575 gólů a jeho pozice nejlepšího kanonýra v Rovni je pravděpodobně dlouhodobě neohrožitelná.

Na tomto snímku se vracíme do let, kdy došlo k znovuoobnovení fotbalu v Rovni a hrálo se na hřišti v Litětínách. Snímek je přibližně z roku 1971. Nahoře zleva jsou J. Horyna, **B.Kučera**, F. Kopa, P.Plecháček, P.Shejbal, L.Pulpit, M. Hemerka, J.Drábek, dole Sláma, S.Tvrďý, K. Shejbal, K.Kučera, J.Branda, Z.Chocholouš

Turnaj Staré Ždánice 1975 : nahoře zleva M.Hemerka, **B.Kučera**, P.Plecháček, V.Mikan, P.Štěnička, F.Mikuláš, K.Valenta, dole zleva M.Jelínek, J.Svoboda, J.Jirout, L.Motyčka, Pavel Kopa

TJ Sokol Roveň v roce 1990 přivítal na svém hřišti internacionály mužstva SK Slavia Praha, toto je snímek se slavným Pepi Bicanem. Nahoře zleva: V. Stehno, J. Horák, P. Foltýn, J. Roček, L. Veverka, J. Pinkas, **Josef Bican**, J. Pýcha, L. Zoubek, Z. Horák, P. Shejbal, L. Dědek, L. Říha, P. Loukota, F. Mikuláš. Dole: R. Říha, Z. Marek, L. Motyčka, M. Cimfl, J. Kopřiva, R. Cabicar, M. Plžik, J. Rojkovič, J. Jaroš, J. Borovec, **B. Kučera**

Záznamy svazových orgánů 	ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV FOTBAL Východočesky Kraj _____ Okres <u>Pardubice</u> REGISTRAČNÍ PRŮKAZ SPORTOVCE <u>Kučera Bohumil</u> příjmení a jméno Evidenční číslo registrace _____ -8.XI.83*141779 <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 50%;">Registrační známky</th> <th style="width: 50%;">Mimofadné známky</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="vertical-align: top; padding: 5px;"> </td> <td style="vertical-align: top; padding: 5px;"> </td> </tr> </tbody> </table> Registrační průkaz pozbývá platnosti s pozbytím platnosti člen. průkazu	Registrační známky	Mimofadné známky	 	
Registrační známky	Mimofadné známky				

„Sportovat jsem začal ve svém školním věku. Na výběr toho tehdy moc nebylo. Chodil jsem cvičit do Sokola, ve škole jsem dělal atletiku pod vedením učitele p. Horáka. Se mnou třeba Broňa Morávek, Pavel Shejbal nebo Láďa Kopecký. Fotbal se tehdy hrál na každém plácku. Ve 12 až 13 letech jsme jezdili hrát přáteláky za Městec - Uhersko. Hrálo se v Uhersku u Loučné, každou chvíli jsme museli tahat míče z vody podběrákem. Jezdili jsme na kole až na Vraclav.

Když se vybudovalo hřiště v Rovni za sokolovnou, tak jsem se uklidnil. Výjimky byly při postupu do vyšší třídy, ty bylo vždy potřeba řádně oslavit. Posedět a zhodnotit zápas jsme chodili v hojném počtu, hráči společně s diváky i funkcionáři, a to buď do hospody Na Křížovatku, kde nejen já vzpomínám na hostinského pana Ondřeje Blaščka z Holic, nebo Ke Kostelu, když tam šéfoval pan Soukup. Byla - li dobrá nálada, předváděl nám svá kouzla s kartami. Za zmínku určitě stojí éra okresního přeboru, který se hrál v době, kdy nás trénoval Milan Čada z Pardubic a kopal tady Honza Trkal, Karel Kmoníček či Milan Kočičko, všichni zkušené hráči, kteří působili v Lokomotivě Pardubice. Výborní fotbalisté a mraky veselých zážitků s nimi. Jednou Milan přišel na zápas se Slovanem Pardubice, který se hrál dopoledne kolem 10 hodiny přímo z baru, cestou ztratil jeden, tehdy moderní dřevák, ale na hřišti patřil k nejlepším. Na posvícení někdy tato partička vydržela v Rovni od nedělního zápasu až do pondělní Zlaté hodinky, hospodský již na ně ráno čekal s vynikající česnečkou, když jsme hráli dvoudenní turnaj v Zámrsku, taky tam zůstali přes noc a druhý den na hřišti byli v pohodě. Na zápasy jsme v průběhu mé aktivní hráčské kariéry jezdili převážně autobusem. Ludva Motyčka byl správným kronikářem, evidoval i to, kdy má který hráč svátek či narozeniny. Po zápase vytáhl z tašky nebo z koše na dresy nějakou lahvinku a bylo veselo. Parta kolem fotbalu byla vždy dobrá a zažilo se dost a dost příhod na hřišti i mimo něj. Vzpomínám například na zápas v Živanicích, kde jsem do brejku poslal kanonýra Luboše Zoubka. Z půlky hřiště se hnál na bránu, řval jsem na něj „klídek“. Když dosprintoval na vápno, bouchnul do balónu, rána jako z děla! Trefil brankáře do hlavy, ten se skácel a museli ho polévat studenou vodou... Luboš Zoubek, to byl taky expert. Kolikrát mu ujel poslední spoj do Holic. Hostinský, pan Blašček, mu vždycky říkal: „fedruj holickej“, ale kdepak, nakonec musel mnohokrát jet až s ním, když hospodu zavřel. Divokej byl i jeden derby zápas s Ostřetínem, když Slávek Bachura a Josef Svoboda z Ostřetína naháněli po hřišti

v Rovni našeho gólmana Karla Kmoníčka. Červené karty? Pár jsem jich posbíral, ale nebylo to tak hrozné. Pamatuji se, že rozhodčí Ryba mě vyloučil celkem třikrát, jednou jsem dostal červenou od Franty Vániše, se kterým jsem jezdil vlakem do práce. Vše jsme si po té neděli cestou probrali. V Opatovicích jsem byl vyloučen rozhodčím Vokounem, společně se mnou i gólman Venda Toušek a Míra Pýcha, výrazně oslabený

tým to dotáhl do konce s remízou 1:1. Na tehdejší dobu jsem se ženil dost pozdě, ve svých 33 letech, s aktivním fotbalem jsem končil někdy ve svých 43 letech, následovalo pak ještě několik zápasů se starou gardou. Zhruba 6 let jsme společně

s manželkou Věrou a Ludvou Motyčkou zajišťovali fungování občerstvovacího stánku na hřišti. Pokud jde o funkcionáře, nelze zapomenout na kováře Hemerku či Karla Hampla. Současný fotbal v Rovni se mi líbí. Určitě je rychlejší a tvrdší než v naší době. Zápas jako divák prožívám snad víc, než když jsem hrál sám. Klukům přeji, ať se jim daří, ať hrají jako doposud a ať udrží v Rovni do budoucna minimálně okresní přebor!.

Připravil 11.4.2014 J.Pýcha